

**עמ"ת 58604/09/14 - העוררים, בתיק 58604-09-14, העורר בתיק
58458-09-14, עלא חוסין מחאמיד, מחמוד חאזם ח'טיב, יזיד מחמד
בראכה נגד המשיבה, מדינת ישראל**

בית המשפט המחוזי בנצרת

עמ"ת 58604-09-14 מחאמיד נ' מדינת ישראל

עמ"ת 58458-09-14 בראכה נ. מדינת ישראל

כב' השופטת אסתר הלמן

העוררים 1. עלא חוסין מחאמיד

בתיק 58604-09-14 2. מחמוד חאזם ח'טיב

העורר בתיק 58458-09-14 3. יזיד מחמד בראכה

נגד

המשיבה מדינת ישראל

החלטה

בפני ערר על תנאי שחרורם של העוררים.

נגד העוררים (ואחרים) הוגשו כתבי אישום, המייחסים להם השתתפות בהתקהלות אסורה, השתתפות בהתפרעות לאחר הוראת פיזור, וניסיון לתקיפת שוטר. לעוררים 1 ו- 3 יוחסה גם עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. העבירות בוצעו, לכאורה, ביום 21.7.14, במהלך מבצע "צוק איתן", כאשר תהלוכה מאושרת, הפכה להתקהלות אסורה והמונית.

לפי כתב האישום המתקבלים חסמו ציר תנועה ראשי, לא התפנו מן המקום, למרות הודעת פיזור, צעקו צעקות כנגד המבצע ואף ידו אבנים לעבר שוטרים. במהלך האירועים גם הובערו צמיגים והייתה פעילות של רעולי פנים, במטרה להפר את השלום ולהטיל אימה על הציבור ועל השוטרים.

המשיבה הגישה בקשה לעצור את העוררים עד תום ההליכים כנגדם. במהלך דיון בבקשה זו נקבע כי קימות ראיות לכאורה למעשים המיוחסים למשיבים ועילה למעצרם, ובית המשפט קמא הורה על הזמנת תסקירי מעצר, בכדי לבחון את האפשרות לשחררם לחלופת מעצר.

משהתעכבה קבלת התסקירים ובעקבות החלטות שניתנו בעררים 30525-08-14, 30544-08-14 ו- 30572-08-14, שוחררו העוררים ביום 25.8.14, עוד בטרם התקבלו תסקירי המעצר, בתנאים מגבילים, שכללו, בין היתר, מעצר בית

מלא. בית המשפט (כב' השופטת א. אימבר), הורה כי התסקירים שיוגשו יתייחסו לאפשרות לאשר יציאת העוררים ללימודים, עבודה או כל מטרה ראויה אחרת.

הדיון בשאלת תנאי השחרור חודש ביום 21.9.14, לאחר קבלת תסקירי המעצר, (בפני כב' השופטת ע. במביליה- איינשטיין). בהחלטה שניתנה ביום 23.9.14 נקבע מתווה לשחרור, שלפיו העוררים יוותרו במעצר בית חלקי, בין השעות 19:00 עד 06:00, עם פיקוח צמוד במהלך כל שעות היום, ונקבע המשך דיון לצורך בחינת החלופה הקונקרטיית ביחס לכל אחד מן העוררים.

על החלטה זו הוגש הערר שבפני.

ביום 30.9.14 (לאחר הגשת הערר) התקיים דיון בבית המשפט קמא בו נבחנו החלופות והוחלט ביחס לעורר מס' 3 (משיב מס' 1 בהחלטה שם), כי עליו לשהות במעצר בית בביתו בפרעם, בין השעות 19:00 עד 06:00, ובפיקוח צמוד של משמורנים לאורך כל היום, וזאת בתוספת בטוחות כספיות.

ביחס לעורר מס' 1, (משיב מס' 2 שם), נקבע כי ישהה בתנאים דומים בביתו באום אלפחם, ועורר מס' 2 (משיב מס' 3 שם), בתנאים דומים בביתו ביפע.

בית המשפט קמא קבע, כי תנאים אלה מאזנים בין הסכנה הנשקפת מן העוררים לבין השיקול שיש לאפשר להם המשך לימודיהם, הגם שאין הלימה מוחלטת בין שעות המעצר החלקי לדרישות הלימודים והעובדה שמקום לימודיהם מרוחק.

טיעוני הצדדים בערר:

טיעוניהם העיקריים של העוררים הינם שהחלטת בית המשפט קמא והמתווה שיצר, אינם מאפשרים להם ללמוד לימודי השכלה גבוהה אליהם נרשמו, אינם ישימים, והתקבלו תוך דחיית המלצות שירות המבחן, מבלי שהייתה סיבה לדחותן.

ב"כ המשיבה התנגד להקלה נוספת בתנאי השחרור. לעמדתו בית המשפט קמא ערך את האיזון הראוי בין השיקולים השונים, ונתן משקל, כנדרש, למידת הסכנה הנשקפת מן העוררים, שעליה עמדו בתי המשפט בכל ההחלטות הקודמות שדנו באפשרות לשחררם.

הכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים שוכנעתי, כי דין הערר להתקבל.

בית המשפט קמא עמד בהחלטתו על ההיבטים החמורים של המעשים המיוחסים לעוררים. אלה נטלו חלק בהתקהלות

המונית ופרועה, מונעת בלהט יצרים אידיאולוגיים לאומניים (כדברי כב' השופט ד. צרפתי בעמ"ת 60415-07-14), והמבטאת יחס מזלזל בשלטון החוק.

יחד עם זאת, גם התנהגות לכאורית זו, איננה שוללת את האפשרות לשחרר נאשמים המעורבים בה, בתנאים מגבילים, היכולים לאיין את מסוכנותם, וככל שחלה רגיעה במצב, שעל רקעו בוצעו המעשים, כך גובר האינטרס שבשחרור הנאשמים, בתנאים כאלה שיאפשרו להם לחזור לחיי השגרה, תוך פגיעה פחותה ככל הניתן בסיכויי השיקום שלהם.

העורר מס' 1 הוא בן 22, סטודנט בשנה השלישית ללימודי הנדסת בניין באוניברסיטת בן גוריון, ללא כל עבר פלילי. שרות המבחן התרשם, כי הסבירות להישנות מעשים לא חוקיים מצדו הינה נמוכה והמליץ לשחררו ללא תנאים מגבילים.

העורר מס' 2 הוא בן 20, סטודנט לחשבונאות וכלכלה באוניברסיטת ירושלים, סיים שנת לימודים ראשונה, ללא עבר פלילי, הסיכוי להישנות העבירות הוא נמוך, וגם לגביו הומלץ בתסקיר המעצר לשחררו ללא תנאים מגבילים.

עורר מס' 3, בן 19, נעדר עבר פלילי, סיים לימודי תיכון, ברשותו תעודת בגרות והוא נרשם ללימודי משפטים וחשבונאות באוניברסיטת תל אביב. שירות המבחן התרשם, כי הסיכוי להישנות המעשים מצידו הינה נמוכה והמליץ על שחרורו ללא תנאים מגבילים.

כפי שניתן ללמוד, אורח חייהם של העוררים איננו מתאפיין בדפוסים עבריינים, מדובר בצעירים נורמטיביים ככלל, שהשמתם בתנאים מגבילים עלולה לפגוע נואשות בעתידם ובסיכויי שיקומם.

לעניות דעתי, צודקים באי כח העוררים בטענתם, כי תנאי השחרור שנקבעו, אף שהם לכאורה אינם חמורים, פוגעים באופן ממשי באפשרות של העוררים ללמוד במוסדות ההשכלה הגבוהה אליהם נרשמו. אלה מרוחקים מספר שעות נסיעה מבתיהם, לכן מעצר הבית החלקי לא יאפשר להם להשתתף בלימודים, וכך גם הצורך להיות מלווים לאורך כל שעות היום באחד המפקחים (כולל בכל שעות הלימודים באזור המרוחק), אינם ישימים.

מבלי להקל ראש במעשים המיוחסים לעוררים, מידת הפגיעה בהם איננה שקולה ואיננה מידתית ביחס לסיכון המגולם בהתנהגותם, כאשר הם עסוקים בשגרת חייהם ובלימודיהם, הרחק מאזור נצרת, בו בוצעו, לכאורה העבירות.

לאור המפורט לעיל, אני מקבלת את העררים במובן הבא:

א. תנאי מעצר הבית החלקי יוסרו, בכפוף לכך שהעוררים ימציאו לבית המשפט קמא **אישורים על קבלתם ללימודים**, בשנת הלימודים הבאה, כפי שהוצהר.

ב. יוסר התנאי המחייב את העוררים בפיקוח צמוד של אחד המשמורנים במשך כל שעות היום.

ג. עד תחילת הלימודים ימשיכו לחול התנאים כפי שנקבעו בהחלטת בית המשפט קמא.

ד. כל אחד מן העוררים יפקיד עירבון בסך 6,000 ₪ להבטחת התייצבותו להליך המתנהל כנגדו.

ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ה, 02 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.